

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cele două proceduri de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. În Hotărârea din 9 septembrie 2010 (cauza T-348/07), Tribunalul a constatat că, întrucât Sanctieregeling [Ordinul ministerial privind sancțiunile în materie de terorism din 2003 (Sanctieregeling terrorisme 2003), denumit în continuare „Sanctieregeling”)], ce a constituit temeiul includerii recurenței pe listă, a fost abrogat, o hotărâre pronunțată în cadrul măsurilor provizorii nu constituie un temei juridic suficient pentru menținerea recurenței pe listă. Recurenta (denumită în continuare „Al-Aqsa”) achiesează la aceste considerații juridice ale Tribunalului.
2. Cu toate acestea, Tribunalul a formulat în cuprinsul hotărârii unele considerații juridice în care a declarat că motivele acțiunii formulate de Al-Aqsa sunt nefondate. Astfel, Tribunalul a apreciat că Sanctieregeling și hotărârea pronunțată în cadrul procedurii privind măsurile provizorii ar putea fi considerată o decizie a unei autorități competente naționale care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 1 alineatul (4) din PC [Poziția comună 2001/931]. În continuare, Tribunalul a constatat că, în privința Al-Aqsa, ar putea fi stabilit un element de „cunoștință”, în înțelesul articolului 3 alineatul (1) litera (k) din PC, după cum prevede articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2580/2001 ⁽¹⁾.
3. Recurenta nu achiesează la aceste considerații juridice și, în consecință, introduce recurs împotriva acestora. Înainte de prezentarea motivelor de recurs, recurenta formulează considerații cu privire la admisibilitatea recursului.
4. Motivele de recurs invocate pot fi rezumate după cum urmează. În primul rând, Tribunalul și-a depășit competențele de control prin faptul că a stabilit în nume propriu care este elementul de probă ce trebuie considerat o decizie în sensul articolului 1 alineatul (4) din PC (primul motiv de recurs).
5. În continuare, Tribunalul a decis în mod eronat că Sanctieregeling, fie împreună cu hotărârea pronunțată în cadrul procedurii privind măsurile provizorii, fie individual, ar putea fi considerat o decizie în sensul articolului 1 alineatul (4) din PC (al doilea motiv de recurs).
6. În sfârșit, Tribunalul și-a depășit competențele prin interpretarea propriei hotărâri. În orice caz, prin interpretarea hotărârii, Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de apreciere (al treilea motiv de recurs).
7. În consecință, s-ar impune admiterea acțiunii formulate de Al-Aqsa și anularea deciziilor atacate, prin corectarea motivării pe care se întemeiază hotărârea atacată.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO L 344, p. 70, Ediție specială, 18/vol. 1, p. 169).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Franța) la 22 noiembrie 2010 — Refcomp SpA/Axa Corporate Solutions Assurance SA, Axa France IARD, Emerson Network, Climaveneta SpA

(Cauza C-543/10)

(2011/C 46/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Refcomp SpA

Pârâte: Axa Corporate Solutions Assurance SA, Axa France IARD, Emerson Network, Climaveneta SpA

Întrebările preliminare

1. O clauză atributivă de competență convenită, într-un lanț de contracte încheiate potrivit dreptului comunitar, între un fabricant al unui lucru și un cumpărător, în temeiul articolului 23 din Regulamentul nr. 44/2001 din 20 decembrie 2000 ⁽¹⁾, produce efecte în privința subdobânditorului și, în caz afirmativ, în ce condiții?
2. Clauza atributivă de competență produce efecte în privința subdobânditorului și a asigurătorilor subrogați în drepturile acestuia, deși articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001 din 20 decembrie 2000 nu se aplică acțiunii subdobânditorului împotriva fabricantului, astfel cum a statuat Curtea în Hotărârea Handte, din 17 iunie 1992 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

⁽²⁾ Hotărârea din 17 iunie 1992, Handte, C-26/91, Rec. 1992, p. I-03967.

Recurs introdus la 24 noiembrie 2010 de Regatul Țărilor de Jos împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 9 septembrie 2010 în cauza T-348/07, Stichting Al-Aqsa/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-550/10 P)

(2011/C 46/05)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurent: Regatul Țărilor de Jos (reprezențați: C.M. Wissels și M. Noort, avocați)